

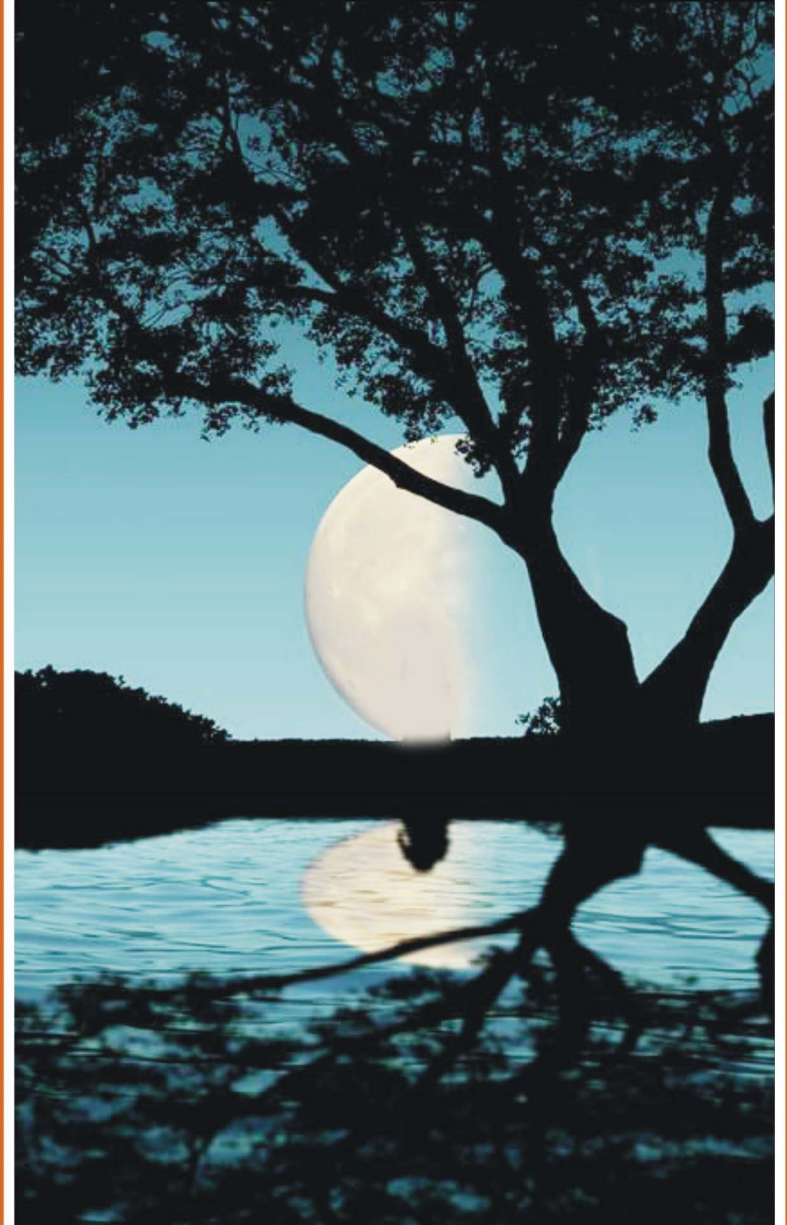

جتننا اوکھ ۽ میڈے نانوئیں
جتننا سوکھ ۽ تیڈے کیتے
ماطف میڈی سیک دا پورہیا
ساہ دی موکھ ۽ تیڈے کیتے

رمضان ماطف

ساہ دی موکھ

رمضان ماطف

ساہ دی موکھ

(سرائیکی شعری مجموعہ)

سارے حق شاعر دے ہتھ ہتھیکڑے ہسن

کتاب داناں	:	ساہ دی موکھ
شاعر	:	رمضان عاطف
ایڈیشن	:	پہلا
سن اشاعت	:	جون 2018ء
تعداد	:	پنج سو
بائسڈر	:	ناصر ظہیر، پُرانی غلہ منڈی اُردو بازار شاپین مارکیٹ، ملتان
چھاپہ خانہ	:	جویریہ پرنٹنگ پریس ہل شوالہ، ملتان
مُل	:	400 روپے

رمضان عاطف

اشاعتی ادارہ

فریڈ فورم بہاول پور

Mob:0333-3850085

پانہہ پیلی

حاجی افضل ڈھانڈلہ، حاجی ایوب ڈھانڈلہ، اشرف خان ڈھانڈلہ،
 عبدالستار ڈمرہ، نوید احسن ڈمرہ، ضیاء اللہ ڈھانڈلہ، محمد اشفاق ڈھول،
 محمد اسلم دھول، اظہر خان ڈھانڈلہ، شیریں خان ڈھانڈلہ،
 وحید خان ڈھانڈلہ (ڈھانڈلہ موبائل زون، بھرمی نواب)،
 ظفر ڈھول، اقبال ماچھی، غلام شہیر جول، اعجاز ڈمرہ، سیف اللہ ڈھانڈلہ،
 الفت خان ڈھانڈلہ، صغیر خان ڈھانڈلہ، ارشد خان ڈھانڈلہ،
 حاجی فیاض (عظیم موٹر ویز بھکر)،
 انتظار عباس (حیدر میڈیکل سٹور، ریلوے اسٹیشن چوک بھکر)،
 عمار ٹریڈرز بھرمی نواب، غلام عباس دھول، ریاض درکھائی، سجاد سواگ،
 ارشاد درکھائی، الباقر پرنٹنگ پریس بھرمی چراغ، خضر الیکٹرونک بھکر

انتساب

ڈاکٹر آصف ڈھانڈلہ دے چاچا
 عمار ارشد ڈھانڈلہ دے بابا
 ارشد خان ڈھانڈلہ دے ناں

تندیر

نمبر شمار	عنوان	صفحہ نمبر
1-	پیش لفظ	8
2-	ساہِ رومی موعظ	10
3-	جنیں ڈیسنھ داتیکوں دل دیوچ سانول سجار کھیے	11
4-	ایں دل کوں کھپڈی ہتھ دے انگارے مار ڈیندے ہن	13
5-	بھرمی والوٹ ہے لٹو	15
6-	کے شے کڈھدیں غریب کولہوں	17
7-	کھپڈیاں ہاں تے انگارے کے تیں	19
8-	یار ہا	21
9-	کیا کیا پاکستان اچ ہوندے	23
10-	جان وی ڈیساں ادا ہانویں	25
11-	دل دا ڈکھڑاوان کر تیجے	27
12-	پیار دے چسکے چکھدے رہ ہنیں	29
13-	تیڈے کولہوں چاہت ڈ ساکون منگدے	31
14-	پیار کوں اتجھا موڑ ڈ پوتجے	33
15-	تیڈے حال کوں سٹڈ اپٹھاں	35
16-	اوندے دل اچ سڈھ نی کیا ہا	37
17-	اونکوں ڈٹھا عاف اللہ	39

صفحہ نمبر	عنوان	نمبر شمار
41	تیکیوں جنیں ویلے جاٹا پٹھے ہنیں	18-
43	اونکوں اینویں دل امیر منگدے	19-
45	منہ زمانے توں موڑ گئے ہاسے	20-
47	اساں نوکریار ودے ہنیں	21-
49	بے وفادی سداتے چھوڑ آیاں	22-
51	ساڈے گل اچ مرٹے پئے پئے	23-
53	روح دی ہک اچ سوال تیڈا ہے	24-
55	اوکھا ویلا نبھا ڈٹھے سے	25-
57	اساں تاں جیکوں نصیب سمجھیے	26-
59	بھانویں ڈھول جفا کرنی ہے	27-
61	ساڈے سچ کوں رو لی پٹھے	28-
63	بھانویں جو دل دے امیر ہوندن	29-
65	پار جنیں ویلے یاد آویندے	30-
67	کنگنی وتی دے ارمان گنگے ملیے	31-
69	تھی تیڈا دیوانہ ڈردے	32-
71	اکھ توں فتور تھیندے	33-
73	محبت دی ناکامی وچ جفا کاری دا ہتھ ہوندے	34-
75	اوکھے وقت تھیندے رہ ہنیں	35-
77	تیڈی کالھ صحیح اے اُدھوری تاں کانتی	36-
79	کہیں غریب دی وت آہ نکھتی ہے	37-

نمبر شمار	عنوان	صفحہ نمبر
38-	میڈے دشمن سبھے یار تیڈے تاں ہن	81
39-	ہے میڈا دل حساس شیشے دا	83
40-	ایہواوں نگاہ دی رضا دا اثر ہے	85
41-	انگلیں کوں لا انگلیں اُتے	87
42-	من جو تساء بیاس رکھیندے	89
43-	غریب ہاسے غریب گئے نہیں	91
44-	جیویں دل آکھی کرتنگ میکوں	93
45-	زمانے کولہوں کھسیج گئے نہیں	95
46-	جڈاں وی سک دا انعام پاتے	97
47-	اوسوچ میڈی جوان گھن گئے	99
48-	اچاں تاں پل پل عذاب آسن	101
49-	حق دارستہ گولی پٹھاں	103
50-	اللہ دے شان ہن	105
51-	اوکھے سوکھیں گزار گئے نہیں	107
52-	بھیڑا حال نظر دا پئے	109
53-	بھرمی والو جیو وشالا	111
54-	ڈوہڑے	113

پیش لفظ

”ساہ دی موکھ“ میڈی پہلی کتاب ہے، اس توں پہلے میں ہک کتابچہ ”اکھ داماتم“ دے ناں نال چھاپیا ہئی۔ اوں کتابچہ دی اشاعت دے ویلے وی میں خود کوں ادب دا ہک ادنیٰ طالب علم سمجھدا ہم اتے اچ وی اپنے آپ کوں ادب نال محبت کرن والا ہک عام آدمی سمجھداں۔ شاعری میڈا شوق ہے، پچھلے کجھ سالیں توں ایس شوق کوں پورا کرن کیسے ادب وچ تھوڑا بہوں اپنا حصہ رلائی آنداں۔ سرانیکی ادبی دنیا وچ اچ دا تخلیق کار فنی فکری حوالے نال بہوں چٹختہ سوچ رکھدے۔ میں اوں مقام تے تاں نہیں سچ سکیا البتہ اپنے شوق پاروں تھوڑی بہوں کوشش نال لفظیں کوں پرو کے ادبی میدان وچ اُردا آنداں۔ میں کوئی ایڈا وڈا اشاعر تاں کوئی جو ادب تے تفصیلی گالھ مہاڑ کر کے اپنا قد کاٹھ نشا برکراں، اتے نہ ہی میں لفظیں دی کھیڈ رساتے دانشوری جگا وٹ چہنداں۔ بس اتنی جھیں گالھ ہے جو میڈا ایہ پہلا سفر میڈی محبت دا سرمایا ہے اگر تہا کوں میڈا ایہ پندہ پسند آ ونجے تاں میڈی حوصلہ افزائی ضرور کریسو۔

اخیرتے میں اپٹے اُنھاں عزیزاں دا شکریہ ادا کرک ضروری سمجھداں جنھاں میڈی شاعری سُن کے پڑھ کے میڈی ہمیشہ حوصلہ افزائی کیتی ہے۔ اُنھاں وچ سرکڑھویں ناں میڈے بھرا ملک عبدالرحمان، وقار یونس، ضیاء الرحمان، اتے میڈے سوہنے بھترتیجے عثمان حیدر، علی حیدر ہوراں دے ہن۔ اُنھاں توں علاوہ میں اپٹے اُنھاں ڈول مرحومین دوستاں دا ذکر کرک وی ضروری سمجھداں جنھاں دی محبت نال میڈیاں ادبی اتے فکری صلاحیتاں وچ ودھارا تھیا او محبت کرک والے میڈے ایہ ڈول مہاندرے سخن سنیں ملک ابراہیم مرحوم اتے خدا بخش چانڈیہ مرحوم ہوریں ہن۔

”ساہ دی موکھ“ شاعری نال محبت کرک والے لوکاں کیتے سوکھڑی ہے اُمید کرینداں تہا کوں ضرور پسند آسی۔ جے میڈا کئی شعر تہا کوں چنگا لگے تاں میکوں دعائیں اچ ضرور یاد رکھیو۔

”ساہ دی موکھ“

جتنا اوکھ ۽ میڈے نانویں
جتنا سوکھ ۽ تیڈے کیتے
عاطف میڈی سک دا پورہیا
ساہ دی موکھ ۽ تیڈے کیتے

تہاڈا
رمضان عاطف

بھرمی چراغ شاہ، بھکر

0333-6845690

0345-7645690

0300-7782804

شاید اینویں منج اہِ پوے او بے وفا
ہنجوں کوں چاتے میں اوندے پیریں تے آرکھے

دوکھا کہیں فرعون توں بھل کے نہ کھا کھرن
آندی نسل کوں سچ دا صحیفہ پڑھا رکھے

عاطف متاں ملاپ دا موسم وَا وَا لے
بڈکا میں اوندے پیار دا دل اِچ لُکا رکھے

جنیں ڈینھہ داتیکوں دل دیوچ سانول سجا رکھے
اوں ڈینھہ توں روح نے جسم کوں جنت بٹا رکھے

کیتا نہیں کہیں فرعون دے سامہیں میں سرنگوں
میکوں انا عزیز ہی پکا بچا رکھے

توں ہیں تاں وَا عزیز ہے میکوں جہان گل
توں نہیں تاں وَا زمانے تے ڈس ہاں جوکیا رکھے

عشق ای عجیب چیز ہے دُنیا تے دوستو
آندا ہے یاد شخص او جیکوں بھلا رکھے

بھلا اتمھ کون رکھدے پاس رسمیں تے رواجیں دا
رواجیں کوں ضرورت دے خسارے مار ڈیندے ہن

زمانے دے بھلاوے تے بندے اکثر بھلا پھندن
پیا تاں کجھ نہیں تھیندا وسارے مار ڈیندے ہن

کہیں دور اچ ایہو ہک سچ سیاٹے آکھ بگن عاطف
بھرانویں کوں بھرانویں دے ونڈارے مار ڈیندے ہن

ایں دل کوں کھیڈ دی ہنچھ دے انگارے مار ڈیندے ہن
حیاتی کوں چٹے ڈینھ دے اندھارے مار ڈیندے ہن

اساں حالات دے ماریے رُلیے ہوئے لوک نہیں جانی
اساں جہیں بے سہاریں کوں سہارے مار ڈیندے ہن

ایہ زر اچکل زمانے دی سچن پہلی ضرورت ہے
محبت کوں ایں لالچ دے ستارے مار ڈیندے ہن

پتھر بندے مریندے ہن پتھر بندے جھلیندے ہن
ایہے پتھر پھلاں والے نظارے مار ڈیندے ہن

میڈے گھر کوں میڈے ساہیں
آو و پالو، لُٹ ہے لُٹو

آس تہاڈی پوری تھئی اے
جیویں کالو، لُٹ ہے لُٹو

ساڈے ہاں کوں رچ تے عاطف
جیویں ڈالو، لُٹ ہے لُٹو

بھرمی والو، لُٹ ہے لُٹو
آو دِل والو، لُٹ ہے لُٹو

تُساں دیر کریندے پئے وے
بھولے بھالو، لُٹ ہے لُٹو

ول گئی نواں عذر بٹا کے
چن بھئیوالو، لُٹ ہے لُٹو

وقت دی پوجا میں نہیں کیتی
خام خیالو، لُٹ ہے لُٹو

کے شے کڈھدیں غریب کوہوں
پچھیا ہے میں ایہ نصیب کوہوں

مرض میڈی دا توں علاج ایں
دوا میں گھنناں طبیب کوہوں؟

دور تھیواں تاں اندھا تھینداں
اندھارا ڈسدے قریب کوہوں

ہے دل دا قاتل جہنمی، جنتی؟
ایہ پچھٹا پوسی خطیب کوہوں

تھاڈا سچِ نال کیا ہے رشتہ
میں ونج پچھیے ایہ صلیب کوہوں

جو زردے بدلے وچیندے خودکوں
میں ٹھیک ہاں اوں ادیب کوہوں

میں کپڈا بھولا ہاں یارِ عاطف
جو حال پچھداں رقیب کوہوں

ایہ تخت تیڈا کمبارا کھاسی
تے کم کریسن اشارے کے تیں

جہان مطلب فروش ء سارا
کہیں کوں ڈیے سہارے کے تیں

اساں اکھیں وچ تہاڈے عاطف
لکاتے رکھسوں ستارے کے تیں

کھیڈیاں ہاں تے انگارے کے تیں
تے نال راہسن اندھارے کے تیں

رواج ، رسماں دی کوچھی رُت اچ
ایہ پال راہسن آوارے کے تیں

کڈاہیں تاں سکھیں دی نندرسمسوں
اساں کٹیسوں جگارے کے تیں

ایہ تیڈے کولہوں حساب گھنسن
خاموش راہسن بے چارے کے تیں

یار ہا

پیار ہا

عشق دا

وقار ہا

دل دا

قرار ہا

سوچ دا

معیار ہا

حُسن دا

سنگار ہا

سچ نال

دار ہا

عاطف کوں

پیار ہا

کیا کیا پاکستان اچ ہوندے
کہیں دے وہم گمان اچ ہوندے

اپٹے پیٹ بھرٹ دی خاطر
رولا روز ایوان اچ ہوندے

ہر گئی افرا تفری وچ ہے
ہر گئی امتحان اچ ہوندے

اچ دا مٹلاں ڈس نہیں سگدا
مسئلہ صاف قرآن اچ ہوندے

نفع بخش ادارہ اتھاں
ہر ویلے نقصان اچ ہوندے

حق دا ہوکا ڈیوٹ والا
بندہ مجمل جہان اچ ہوندے

جیڑھا سچ الویندے عاطف
اوندا گھر گستان اچ ہوندے

جان وی ڈیسیاں اہدا ہانویں
توڑ نبھسیاں اہدا ہانویں

خان دا مال چریندے ودن
پال پڑھسیاں اہدا ہانویں

خیر ء پچھاں ہٹا کھڑیں
ماٹ ودھسیاں اہدا ہانویں

دُنیا وڈی بھڑی شے ہے
ہتھ نہ لیساں اہدا ہانویں

منہ تے جندرے ماری کھڑیں
سچ الویسیاں اہدا ہانویں

اوندا حق ء اونکوں ڈیسیاں
دھی پرنیسیاں اہدا ہانویں

میں توں عاطف انج نہ تھیویں
میں مر ویسیاں اہدا ہانویں

دل دا ڈکھڑا دان کرتے
کیندا یار دھیان کرتے

سچ آلاوٹ میڈے ذمے
کوڑ اچ کیوں نقصان کرتے

توں ہیں میڈا میں تیڈا ہاں
آ ضامن قرآن کرتے

اچ دے دور اچ سچ دا خطبہ
کیندے کاٹ بیان کرتے

پالیں دی آل بھل توں پہلے
اٹنی سوچ جوان کرتے

اوندے پیریں اُتے خود کوں
دل اہدے قربان کرتے

عاطف یاد اوں کائنی رکھٹا
جے جیڈا احسان کرتے

بعد تہاڑے سوہٹا سانول
اساں نہ ہُن لکھدے رہ ہنیں

اساں ہنجھ دے موتی وانگول
ایں دُنیا تے بکھدے رہ ہنیں

اوندی یاد دا مکھن منہ تے
اساں عاطف مکھدے رہ ہنیں

پیار دے چسکے چکھدے رہ ہنیں
پرے کولہوں بکھدے رہ ہنیں

ڈُکھ تے درد تہاڑے تخفے
کول نشانی رکھدے رہ ہنیں

تیڈے پیار دا بار اٹھا کے
اساں کڈاں تھکدے رہ ہنیں

ساڈا حصہ ساڈے حصے
اساں اینویں جکھدے رہ ہنیں

تیڈے کولہوں چاہت ڈسا کون منگدے
تھردل توں روح دی غذا کون منگدے

جفا جیندی فطرت دیوچ ہووے شامل
اوں سنگدل کنوں ڈس وفا کون منگدے

حیاتی عذاب ء میڈے کیتے جانی
میڈے ڈس مراں دی دُعا کون منگدے

کیندے کول وقت ء جو ایں دَور دیوچ
تیڈے دَر تے تیڈی رضا کون منگدے

دوانی دی جاہ تے جیڑھا موت ونڈے
حکیم اتجھے کولہوں دوا کون منگدے

ایہ ہک وار تھیوے تاں ہے مار گھتندی
مجت دی وَل وَل سزا کون منگدے

توں ہوار عاطف ساڈا یار بن وچ
تیڈے کولہوں جیوٹن ولا کون منگدے

پیار کوں اتجھا موڑ ڈیوتجے
بے پرواہ کوں چھوڑ ڈیوتجے

ہر گئی جڑے نال ہے جڑدا
تڑٹے ہوئے کوں جوڑ ڈیوتجے

حق دی خاطر دھرتی منگے
تن دا خون نچوڑ ڈیوتجے

کہیں غرضاً دی لازم کائنی
پوری کرتے لوڑ ڈیوتجے

بھانویں یار حشرتیں نیوے
سچ دا کنڈا پوڑ ڈیوتجے

وادھا گھاٹا اپٹی جاہ ہے
اونکوں نہ ہن تھوڑ ڈیوتجے

عاطف یار چھوڑیندے جیکر
ساہ دا دھاگا ترور ڈیوتجے

تیڈے حال کوں سٹدا پٹھاں
یار سوال کوں سٹدا پٹھاں

اساں کڈاں ماس پکیسوں
چھوٹے پال کوں سٹدا پٹھاں

سوہٹی کوں میں سٹدا نہ سگا
میں مہینوال کوں سٹدا پٹھاں

حق دی بانگ ضرور میں ڈیساں
بانگ بلال کوں سٹدا پٹھاں

آہدن کندھ الویندی کانتی
در درسال کوں سٹدا پٹھاں

حج توں آیاں پیسے ڈتے
کوڑ پلال کوں سٹدا پٹھاں

عاطف حیدری کئی نہیں سٹدا
میں بے حال کوں سٹدا پٹھاں

اوندے دل اچ سُدھ نہیں کیا ہا
جیندے لب تے لفظ وفا ہا

۔

اچ او مُدت بعد جو ملیے
میکوں لگدا شخص پیا ہا

اچ او صرف پلوتے ڈیندے
کل جو منگدا ڈھیر دعا ہا

نفرت وی ہے پیار دا پورہیا
گئی ایہ ذکر کریندا پیا ہا

شکلوں شاہ ہئی میکوں ڈسدا
جیڑھا وانگ فقیر کھڑا ہا

اوہو نہیں اتار کریندا
جیکوں میں تے ڈھیر وسّا ہا

میں توں غلطی کیرھی تھئی ہے
میں تے عاطف یار خفا ہا

ساہ وی موکہ

ساہ وی موکہ
ساڈے کیتے ہجر دا موسم
کالا کٹھا ءِ انف اللہ

اللہ جاٹے کڈاں پکسی
سک دا سٹا ءِ انف اللہ

سوہٹا یار اساکوں عاطف
اللہ ڈتاءِ انف اللہ

اونوں ڈٹھا ءِ انف اللہ
اڈا مٹھا ءِ انف اللہ

چہرہ اوندا اوندا چہرہ
کھیر توں چٹا ءِ انف اللہ

اوندیاں اکھیں مئے دے پیالے
چیتا پھٹا ءِ انف اللہ

اوندی چُپ ءِ ہر گئی چُپ ءِ
چُپ دا پٹا ءِ انف اللہ

تیکوں جنیں ویلے جاٹ پٹھے ہئیں
اچٹی ہستی سُنجاٹ پٹھے ہئیں

سُٹے ایں راہ توں تیں گزرتا ہے
تیڈے رستے آٹ پٹھے ہئیں

مونجھ تیڈی دیوچ اسان سانول
ڈیندے ہنجھ کوں مُکاٹ پٹھے ہئیں

بس تیڈے باجھ گئی پیا کاسنی
دل دی وستی کوں چھاٹ پٹھے ہئیں

ترس بے رحم کوں نہیں آیا
مار زندگی دا پاٹ پٹھے ہئیں

توں نہیں آیا تاں آپنے سرتے
سک دی چٹی کوں تاٹ پٹھے ہئیں

ہک ڈیہاڑے ضرور لنگھ آسی
رکھی عاطف دا ماٹ پٹھے ہئیں

اونکوں اینویں دل امیر منگدے
خریت جیویں فقیر منگدے

عجیب شخص اے جو بے کسین توں
اُداس اکھیں دے نیر منگدے

ایہ وقت وی ساکوں ڈیکھٹا ہا
سبیل دا تھاں زنجیر منگدے

میں ہال بگھے سماتے آیاں
تعویز دی موکہ پیر منگدے

امیر گتے کوں پیا پلیدے
غریب دا ہال کھیر منگدے

میں دل دا مالک جیکوں بٹائے می
او میں توں سکھ دی جگیر منگدے

توں اپڈا کملا وی کانتی عاطف
بھلا کڈاہیں باضمیر منگدے؟

منہ زمانے توں موڑ گئے ہاسے
شہر و سدے کوں چھوڑ گئے ہاسے

گالھ بھانویں نی اوں منی ساڈی
اساں گھر اوندے توڑ گئے ہاسے

اوندے در تے اساں حیاتی دا
سارا کڈھ کے نچوڑ گئے ہاسے

یاد آندے کڈاہیں چوڈی تے
اساں پیدل کروڑ گئے ہاسے

کہیں دے خواہیں دی خیر دے سانگے
اٹیاں اکھیں کوں پھوڑ گئے ہاسے

بے رُخی دے کہیں سمندر وچ
ساریاں اُمیداں بوڑ گئے ہاسے

دل وی عاطف کوں ترس نہیں آیا
بھانویں ہتھیں کوں جوڑ گئے ہاسے

اساں نوکر یارِ ودے ہئیں
حکم کرو سرکارِ ودے ہئیں

تساں شاید سچ آکھیا ہے
اساں بھونیں تے بارِ ودے ہئیں

کچھی سِکِ ءِ کئی سُدھ کائنی
زُلدے شہرِ بازارِ ودے ہئیں

تیڈی بگول اچ تھل تے روہی
اساں پار اُروارِ ودے ہئیں

ایہو ڈُکھ ءِ تیڈے ہوندیں
تھیندے ڈھولِ خوارِ ودے ہئیں

دلِ نی آکھا بیعت کیتے
ڈٹھی کئی دربارِ ودے ہئیں

تیڈی سِکِ کوں سانجھ تے سینے
عاطفِ سرِ دے بھارِ ودے ہئیں

بے وفا دی سدا تے چھوڑ آیاں
دل کوں اوندی رضا تے چھوڑ آیاں

ہٹ سوجینداں میں حال دے بارے
اپٹا ماضی وُجھا تے چھوڑ آیاں

میں جوانی دے چار پل سوہٹے
کہیں دی سوہٹی ادا تے چھوڑ آیاں

موت جہیں مہربان وستی وُج
زندگی کوں دعا تے چھوڑ آیاں

تیڈے دَر تے فقیر نہ آسی
اونکوں سب کجھ ڈسا تے چھوڑ آیاں

اوندی خواہش ہی تہوں نمی پویا
سارے وعدے نبھاتے چھوڑ آیاں

بے وفا ، باوفا ہے کون عطف
فیصلہ میں خدا تے چھوڑ آیاں

جنہاں پاجھوں رہ نہ سہدے
اوہے لوک وِسرتے پئے گئے

عشق اچ ساکوں کچھے عطف
اوکھے موڑ گزرتے پئے گئے

ساڈے بگل اچ مرٹے پئے گئے
ٹھڈے ساہ وی بھرتے پئے گئے

دل دریا دے ہاسے مالک
ڈُکھ ہے حوصلے ہرتے پئے گئے

ناسے واقف تن تہائی دے
پندھ ہجر دے کرتے پئے گئے

اوندی سیک ء ملکل موت ء
تار سمندر ترٹے پئے گئے

روح دی بک اچ سوال تیڈا ہے
دل کوں پل پل خیال تیڈا ہے

اپنے کردار آپ توں پڑھ گھن
ظلم نسلیں دے نال تیڈا ہے

ہجر حاسد دی جو نظر تھیندے
ہنجھ دا موتی حلال تیڈا ہے

میں توں غزلاں جیڑھیاں لکھیندیاں جن
جانیاں او کمال تیڈا ہے

جکیوں ڈیکھن تے چندر شرماندے
حسن ایں لازوال تیڈا ہے

سارے لمحے جناب تیڈے ہن
ہر مہینہ تے سال تیڈا ہے

اونویں عاٹف دے کول ہر شے ہے
سچ جے پچھدیں تاں کال تیڈا ہے

اوکھا ویلا نبھا ڈٹھے سے
انادا قرضہ لہا ڈٹھے سے

کلہپا ساڈا نصیب بن گئے
جڈاں دا سچ کوں آلا ڈٹھے سے

ازل توں اہ تیں بغیر تیڈے
ڈسا ایں دُنیا تے کیا ڈٹھے سے

او جیڑھا مُردیں کوں زندگی ڈیندے
اوندی وی چوکھٹ تے آڈٹھے سے

اساکوں کلمہ اوندا وسر پگئے
جیندے مُہا بے خدا ڈٹھے سے

او بے وفائی توں کانتی بدلیا
اساں بھانویں کر وفا ڈٹھے سے

ایں دل توں عطف نہیں لتھا او
بھانویں اونکوں بھل بھلا ڈٹھے سے

اساں تاں جیکوں نصیب سمجھیے
اوہیں اساں کوں رقیب سمجھیے

امیر جیکوں اساں بٹایا اے
اوں جگ تے ساکوں غریب سمجھیے

او جیکوں پولن دا ڈا نی آندا
جہان اونکوں ادیب سمجھیے

ایہ بے وفا دی ہے اپنی مرضی
او دُور سمجھے قریب سمجھے

اوہو پلیندا ہے زہر ساکوں
جیکوں مسیحا طیب سمجھے

ایں گالھ تے ساکوں ڈُکھ ہے لگدا
گنی بے عمل کوں خطیب سمجھے

ایہ سچ ہے عاطف ہمیشہ ساکوں
عجیب لوکیں عجیب سمجھیے

بھانویں ڈھول جفا کرٹی ہے
اساں یار وفا کرٹی ہے

توں جے کائنی تاں ایہ زندگی
چا ونج اساں کیا کرٹی ہے

بھانویں ساکوں مارے پتھر
اساں ڈھیر دُعا کرٹی ہے

ایں واری تاں معافی ڈے چا
وت نہ ڈھول خطا کرٹی ہے

وصل دا ہک لمحہ تاں ڈے چا
مَن توں مونجھ جُدا کرٹی ہے

اساں ظالم نال بغاوت
مکدی گالھ مُکا کرٹی ہے

عاطف تہیڈے نال محبت
میں تاں یار ولا کرٹی ہے

لگدے تیتلا تیتلا تھیوں
جیویں گالھ او چولی پٹھے

ڈینھ محشر دا نیڑے لگدے
جیرھی پولی پولی پٹھے

سنگدل یار توں ڈیکھو اچ وی
عاطف جنڈری گھولی پٹھے

ساڈے سچ کوں رولی پٹھے
کوڑ دا رستہ گولی پٹھے

غیر دے ہتھ اچ اوندہ ہتھ ء
ماری ہاں اچ گولی پٹھے

روہ توں وی پنڈھ چوکھا ڈسدے
بھانویں وتھ پئی تھولی پٹھے

پیت پریت ونچا تے سانول
ساڈا پیار مکولی پٹھے

بھانویں جو دل دے امیر ہوندن
فقیر بندے فقیر ہوندن

غریب دل دے نواب ہوندن
امیر ڈنگی لکیر ہوندن

جے توں نہ ہونویں تاں جسم اندر
ایں ساہ دے جھیڑے اخیر ہوندن

جو کہیں دے اگوں نی ہتھ اڈیندے
او لوک تاں باضمیر ہوندن

مکان ثابت کڈاہیں نی راہندا
نکے جیندے شتیر ہوندن

خدا اُنھاں کوں پسند کریندے
جیڑھے خدا دے اسیر ہوندن

ہجر دے موسم نہیں عام عاطف
ایہ درد دل دی جگیر ہوندن

یار جنیں ویلے یاد آویندے
ساڈے دل کوں سواد آ ویندے

اوندی عادت ہے ایہ زمانے توں
ساڈے اُچوٹ دے بعد آ ویندے

تیڈی اکھ اچ جڈاں کجلی ڈیکھاں
ذہن وچ بہوں مواد آ ویندے

خواب اکھیں دے آستانے تے
بٹن کے سوہٹی مُراد آ ویندے

میں او پکھی ہاں روز دا جیکوں
منہ ڈکھاوٹن صیاد آ ویندے

ذکر جنیں ویلے دل کرے تیڈا
اکھ دے شہر اچ حماد آ ویندے

جیلے عاطف غزل لکھاں اوں تے
میکوں ڈیوٹن او داد آ ویندے

گنگی وستی دے ارمان گنگے ملیے
شہر تیڈے دے انسان گنگے ملیے

چپ چپاتی حیاتی نمھیندے ودن
ساکوں نسلیں دے اگوان گنگے ملیے

ریت رسماں توں جنوارڈیندے جیڑھے
لوک اتجھے وی نادان گنگے ملیے

ساڈے پگھے غلامی ، خوشامد لکھیو
زندگی ساکوں فرمان گنگے ملیے

خان سوہٹا سلامت رہیں توں سدا
ساکوں توں ، تیڈے امکان گنگے ملیے

اساں شاید ترقی تہوں نہیں کیتی
ساڈیاں سوچاں کوں سلطان گنگے ملیے

اساں عاطف آلیا کڈاہیں تہوں نئے
گنگے لفظاں کوں عنوان ملیے

عشق ایچ بجھا حال وی ہووے
شمع گڈ پروانہ ٹردے

اکھ ایچ خواب ڈریندن ساکوں
دل ایچ ایں ویرانہ ٹردے

توں ہونویں تاں تیڈا عاطف
بٹن جگ تے مستانہ ٹردے

تھی تیڈا دیوانہ ٹردے
تیڈے نال زمانہ ٹردے

جیویں جیویں اکھ توں پھیریں
اکھ دے نال نشانہ ٹردے

توں نہ ہونویں مونجھے من ایچ
دریں نال خزانہ ٹردے

گرمی ، سردی نہ آوٹ دا
تیڈا صرف بہانہ ٹردے

چھیڑے کئی ذکر اوندہ
دل کوں سُور تھیندے

اکھیں ڈسیندیاں پیاں ہن
پلیاں دا پور تھیندے

لگدے جو پیار عطف
ساکوں ضرور تھیندے

اکھ توں فتور تھیندے
دل توں قصور تھیندے

لگدے جو عشق ساکوں
جگ تے حضور تھیندے

اوندی ادا توں لگدے
اکھیاں توں دُور تھیندے

ڈھولے دے پیار وچ دل
زخمیں توں چور تھیندے

چھڑا پردہ وی کافی نہیں کہیں عورت کیتے یارو
سُٹے عورت دی عظمت وچ حیا داری دا ہتھ ہوندے

اتھاں انسان دی خدمت چھڑا جگ دا ڈکھاوا ہے
عبادت وچ وی اچکل تاں ریا کاری دا ہتھ ہوندے

اوہو انسان آ میکوں پوڑیندا گھاٹ دیوچ ہے
جیندی عاطف بلندی وچ میڈی یاری دا ہتھ ہوندے

محبت دی ناکامی وچ جفا کاری دا ہتھ ہوندے
زمانہ داد ڈیندا ہے اداکاری دا ہتھ ہوندے

محبت کوں لگجے تاں محبت ظاہر تھیندی ہے
محبت عام تھیون وچ وفاداری دا ہتھ ہوندے

محبت نندر گھندی ہے محبت نندر ڈیندی ہے
محبت تن تے ہاوی ہے ظلم زاری دا ہتھ ہوندے

ہجر دی رُت ذری آوے محبت موت لگدی ہے
محبت دی حیاتی وچ وی دلداری دا ہتھ ہوندے

اساں آدم دی اولاد ہئیں
تیکوں یاد ڈیویندے رہ ہئیں

اپنے پال رواتے اساں
تیڈے پال کھڈیندے رہ ہئیں

تیڈے ناں دی تسبیح عطف
ساہ ساہ نال کریندے رہ ہئیں

اوکھے وقت بھیندے رہ ہئیں
تیڈے ناز اٹھیندے رہ ہئیں

بھانویں پیراں پیٹھ لتاڑی
تیڈے پیر دھویندے رہ ہئیں

تیڈے ظلم ستم دے قصے
فجریں شام لکھیندے رہ ہئیں

ساری زندگی تیڈے درتے
اساں آندے ویندے رہ ہئیں

میڈی گالھ صحیح اے اُدھوری تاں کانتی
میڈا جگ تے جیوٹ ضروری تاں کانتی

جیندا توں بہانہ بٹا کے نی آندا
میڈی جان گئی ایڈی دُوری تاں کانتی

جیکوں توں خوشامد دا پیا نام ڈیندیں
محبت ہے گئی جی حضوری تاں کانتی

بھانویں میکوں ہر بھارتیں ہے تڑایا
میں ظاہر کیتی سیں معذوری تاں کانتی

جیکوں توں چاڈ پکھیں او بے ہوش تھیندے
تیڈے کول دم تھئی کندوری تاں کانتی

میں کیوں آکھاں میکوں مکا ڈیسیں ڈھولا
محبت تیڈی بے شعوری تاں کانتی

میڈی ایں غزل وچ توں خود ڈیکھ عاطف
میڈے دل دی گئی گالھ پوری تاں کانتی

حال ڈیسن تیکوں میڈیاں اکھیں
رات سک جیویں آکتی ہے

روز میں تیڈے راہ تے آپہنداں
دل نے عادت عجیب گھتی ہے

اینویں لگدا ہے ہن ساکوں عاطف
مونجھ زندگی دی ویل وتی ہے

کہیں غریب دی وت آہ نکھتی ہے
مینہہ دی تہوں یار پھینگ رتی ہے

ماٹ ہے تیڈی سک میڈے ساہ دا
یاد وی دل دی موم بتی ہے

جوش اپٹا سنبھال تے رکھ چا
قوم میڈی اُپالہی تتی ہے

لکھ کلنجر دے نال میں چھیری
سر لکاوٹ دے کاٹ چھتی ہے

موجھا کیوں نہیں توں ہوار آ تاں سہی
یار اُروار تے پار تیڈے تاں ہن

گزریں جنیں جاہ توں کہرام مچ ویندا ہے
سوہنے ایہ نین فنکار تیڈے تاں ہن

بھولا بٹن کے توں عاطف نہ میں کولہوں پچھ
میڈا جو حال ہے وار تیڈے تاں ہن

میڈے دشمن سبھے یار تیڈے تاں ہن
سارے احسان دلدار تیڈے تاں ہن

بے وسی زندگی تیڈا ہووے بھلا
میڈے مونڈھیاں اُتے بار تیڈے تاں ہن

جتنے موسم خدا نے بٹائے ہن اتھاں
سارے موسم او سرکار تیڈے تاں ہن

اکھ دے پڑتے جھمر کھیڈ دن رات ڈینھ
میڈیاں ہنجوں والے ہار تیڈے تاں ہن

ہے میڈا دل حساس شیشے دا
جیویں ہوندے گلاس شیشے دا

میڈا ہے سارا جسم پتھر دا
اوندا سارا لباس شیشے دا

ڈیکھ پتھر مزاج ایں شہر اچ
کون رکھدا ہے پاس شیشے دا

اوندا چہرہ نسی ڈٹھا شاید
رنگ ڈسدے اداس شیشے دا

اوندیاں اکھیں توں تھیواں میں صدقے
ہے جیندا دل عکاس شیشے دا

اتجھے دور اچ بھلا میڈا جانی
کیوں کریندیں قیاس شیشے دا

پیار عطف میکوں ازل کولہوں
یار آیا نی راس شیشے دا

ایہو اوں نگاہ دی رضا دا اثر ہے
جو میں تڑتے آیاں دوا دا اثر ہے

خطا وار تھیندا ہے دشمن دا اکثر
میڈے اُتے ماء دی دعا دا اثر ہے

ہمیش اچٹی فطرت تے انسان ویندے
ایہو بھاء ، مٹی تے ہوا دا اثر ہے

اوڈ کھجیڑھے ڈیندے میں سینے سنبھینداں
جو میں اُتے اوندی ادا دا اثر ہے

ادب چھوٹے وڈے دا جیڑھا کریندے
اوں انسان ونج پیوتے ماء دا اثر ہے

ہے بندے کوں اندروں اصل کھا دکھا گئی
صبر مُک گیا ہے غذا دا اثر ہے

رُواویں ، رہاویں تیڈی مرضی عاطف
میڈے دل تے تیڈی وفا دا اثر ہے

انگلیں کوں لا انگلیں اُتے
ہک ہڈو سکھا انگلیں اُتے

مُدت کنوں مونجھا ہے دِل
دِل کوں رہا انگلیں اُتے

قابل تاں نہ سکدا وداں
سک نہ ودھا انگلیں اُتے

تھک پیاں رحم کر جانی آں
ہُن نہ نچا انگلیں اُتے

روزی دے ڈُکھ توں ودھر پن
ڈیہدا ہیں کیا انگلیں اُتے

انگلیں کوں ہر اچ پھیر تے
سک نہ جگا انگلیں اُتے

عاطف میں چوکھے ڈُکھ ڈُتن
بگن تے سٹا انگلیں اُتے

مَن جو تِسا ۽ پياس رکھيندے
ايہ کچھا احساس رکھيندے

ڏُکھ تاں ڏھير ان اوند اڏُکھ ڪيون
دل کول ڏھير اُداس رکھيندے

پتھر شھر دا واسي ڏُکھو
شينشے وانگ لباس رکھيندے

پڪ ۽ اونگولن پيار نئين تھيا
تن تے اڀڙا ماس رکھيندے

دل اوندے تے موياءِ وڌے
جڙھيا غير دا پاس رکھيندے

جڙھيا جھنڙڪ دے جام پليندے
دل ڪيون اوندی آس رکھيندے

اندرولن عاظماءِ موياءِ وڌے
يار ال نال پڊھاس رکھيندے

اُنھاں دیاں اکھیں توں فیض پاتے
جہان دے بنِ طیب گئے ہئیں

اساڈی عادت ہے سچ الاوٹ
تاہوں تاں سرچا صلیب گئے ہئیں

جہاں دے آوارے اساں عاطف
خوشی ہے جو بنِ ادیب گئے ہئیں

غریب ہاسے غریب گئے ہئیں
تے گھن تے اپٹا نصیب گئے ہئیں

جہاں دے کل تین رقیب ہاسے
اُنھاں دے اچ تھی قریب گئے ہئیں

اساں جہاں کھٹکدے پیسے
جو سچ الائے بنِ رقیب گئے ہئیں

عجیب دُنیا عجیب لوک ان
اساں وی تہوں بنِ عجیب گئے ہئیں

جیویں دل آکھی کر تنگ میکیوں
نہیں لگدے تیڈے ڈنگ میکیوں

تیڈی آس تے پورا نہیں اُترا
کر بھانویں ڈے بے رنگ میکیوں

تڑپ پی بوچھن پُسا ہا
تیڈی یاد کھڑی ہے ونگ میکیوں

تُر رانجھا ہیر جڈاں دے گئے
نہیں بھاندا رنگ پور جھنگ میکیوں

میں سچ الویساں یاد رکھیں
سولی تے بیشک ٹنگ میکیوں

تیڈی یاد اچ ماریا پھردا ہاں
جگ اہدے مست ملنگ میکیوں

میکیوں عاطف زندگی گولن دا
کوئی ٹوٹا ڈس ڈے ڈھنگ میکیوں

فضول ، بے فائدہ جو ہا سے
تندولے وانگول تھڑتج گئے ہئیں

زمانہ حیران سہنہوں کھڑا ہے
بغیر سانہیے سہنہتج گئے ہئیں

توں اپنی چوکھٹ تے ساکوں عاطف
جھٹاں رکھی چا رنج گئے ہئیں

زمانے کولہوں کھسج گئے ہئیں
اپنے شہر اچ لٹج گئے ہئیں

جہان ساکوں سلامی ڈیندا
تہاڈے تھی کے مرتج گئے ہئیں

عجیب دُنیا وی ست رنگی ہے
کہیں دے رنگ اچ رنگج گئے ہئیں

تہاڈے ہتھاں دی میل ہا سے
ہتھاں کوں دھوتی دھوتج گئے ہئیں

چڈاں وی سِک دا انعام پاتے
تہاڈے در توں مقام پاتے

زمانہ ڈہدا تکیندا رہ گئے
اساں تاں میل کے آرام پاتے

ہے کوڑ دنیا کوں ڈھیر بھاندا
ایہ عیب دنیا تے عام پاتے

بٹا تے اونکوں حبیب اپٹا
عجیب پگل اچ مقام پاتے

اساں تاں یادیں دا چاکے شیشہ
کجھ کوں نجریں تے شام پاتے

جفا بھریے این جہاں تے لوکو
اساں وفا کوں تمام پاتے

ایہ سارا عاطف کرم تہاڈا
تساں توں سب گجھ غلام پاتے

سُئی شہر اپٹا ڈکھا توں اتجھاں
جو نفع ڈے کے زیان گھن گئے

میں جتھ کے وینداہاں رووٹ آندے
میکوں تاں روہی دمان گھن گئے

ساہِ ڈسا کے ٹریا نی عطف
ایہ بُت تاں اپٹا مکان گھن گئے

او سوچ میڈی جوان گھن گئے
میڈیاں نٹھیاں کوں جہان گھن گئے

او نالوں گزریئے تے نہیں الایا
ایہو ایں دل کوں نشان گھن گئے

ہے کون ڈیندا اُدھار اچکل
بقایا داٹے وی خان گھن گئے

او میں توں دامن چھڑا کراہیں
او ڈیکھ رستہ آسان گھن گئے

اچاں تاں پل پل عذاب آسن
تے ڈینھ دے تارے جناب آسن

جے حق منکسین تاں جھیرا تھیں
او کھول کوڑی کتاب آسن

جڈاں وی جن آیا ساڈے ویڑھے
قدم چمٹن لو غلاب آسن

بلال جاں بانگ سچ دی ڈیسے
تاں اونگوں روکٹن نواب آسن

او بے مروت اساکوں ہک ڈینھ
وفادا ڈیون حساب آسن

اساڈے نال نال سچ دے پاروں
خبر نی کجھے خطاب آسن

او حیدیں عاطف تاں آنہیں سگدے
قبر تے عزت مآب آسن

حق دا رستہ گولی پٹھاں
سچ کوں پاتی جھولی پٹھاں

اچٹی سوچ کوں سامہیں رکھ تے
اوندی سوچ کوں تولی پٹھاں

جیندے پاروں نسلاں رُل بگن
چیرھی بگنڈھ او کھولی پٹھاں

خان جے رنج ہے تھیوے پیا
اوندی سوچ کوں رولی پٹھاں

ظالم ظلم کریندا راہندے
میں ایہ رمز مکولی پٹھاں

اچٹی قوم دے رُل مویاں دا
سارا قصہ پھولی پٹھاں

ماء پولی توں میں تاں عاطف
اچٹی جنڈری گھولی پٹھاں

اللہ دے شان ہن
ست آسمان ہن

کوڑے جہان تے
سچے جہان ہن

ساکوں لڑیندے جن
بندے شیطان ہن

پیار دی راہ تے
تھیندے نقصان ہن

سانولے دے یار وی
ساڈی جند جان ہن

زر کیتے لالچی
ڈیندے ایمان ہن

عاطف دے بارے کیا
اوندے بیان ہن

اُدھیں سوکھیں گُزار گئے ہئیں
تے چا حیاتی دا بار گئے ہئیں

اساں تاں ظالم کول آکھیے ظالم
تے ساہ دا قرضہ اُتار گئے ہئیں

تہاڈیاں یاداں کول یاد رکھیے
بھانویں اُروار پار گئے ہئیں

ایہ گالھ سچ ہے جو توں نی سمجھیا
ایہ کون اہدے وِسار گئے ہئیں

تہاڈے گول اچ جتھاں وی گئے ہئیں
اساں نی اہدے بیکار گئے ہئیں

متاں اوندنا مَن مُسِج پووے
سجا تے موسم بہار گئے ہئیں

لُٹا تے ترکہ ایں گھر دا عاطف
زمانے کول تاں سُدھار گئے ہئیں

بھیڑا حال نظر دا پئے
جیویں وقت گزردا پئے

ابح اسمان کوں کندا ڈٹھے
گنی غریب تے پھردا پئے

تیڈی ٹیک تے جیندا پیاں
تیڈا ورد پکردا پئے

کوڑ ہے ، کوڑے کوڑ مریندن
تیکوں کوں وسردا پئے

کون ء جیڑھا تیڈی خاطر
ساہ دی بازی ہردا پئے

ڈپکھنن آلا یوسف کون اے؟
شیشہ ڈھیر نکھردا پئے

تساں عاطف خوش پٹھے ہو
یار تہاڈا مردا پئے

بھری والو ، جیوو شالا
لح لچالو ، جیوو شالا

سچ الویسو پڑا پار اے
میڈے پالو ، جیوو شالا

سر توں اپٹے آپ نحوست
آپے ٹالو ، جیوو شالا

ڈُکھ میں سارے بھونگی وینداں
سکھ بھنیوالو، جیوو شالا

چُپ چُپاتے مر نہ پووں
اکھیں بھالو ، جیوو شالا

آخری دم تیں مٹدارا ہساں
سوچ سوالو، جیوو شالا

مر گئے عطف ایہ نہ ڈکھو
جھوک سنبھالو ، جیوو شالا

اساں بھونیں دے واسی و سدے نہیں آڈ کیکھ اسمان تے آگئے نہیں
 ہر پاسوں منظر جنت داوڈے امن امان تے آگئے نہیں
 لاعلمی وچ گمراہ پاتے بھر پور ایمان تے آگئے نہیں
 تیڈے درتے عاطف مرٹا ہے گھر چھوڑ میدان تے آگئے نہیں

ساڈ اتر و اتخت توں گھٹ کانتی بھانویں پئے نہیں پیٹھ اٹھائیں پئے نہیں
 اساں بیٹ دے خود رکھوالے نہیں ہے ماء دا پیٹ اٹھائیں پئے نہیں
 ہے ماٹ ثقافت اپنی دا معلوم ہے ریٹ اٹھائیں پئے نہیں
 تیکوں تخت لہور نصیب ہووے ساڈی جنت بیٹ اٹھائیں پئے نہیں

ڈوہڑے

تیں آوٹا ہا توں نہیں آیا ہر آس اُمید اُمنگ رو پئی
سک رو پئی تن دی روہی وچ روح بُت دی چھڑدی جنگ رو پئی
میڈا گھر رو پئے میڈا آدر رو پئے بھوئیں تھیندی تھیندی تنگ رو پئی
تیڈی یاد اچ عاطف نال میڈے نتھ نتھ رو پئی ونگ ونگ رو پئی

تیں ونگ پاتی ونگ ونگ تھی ۽ وچوں ونگ دے تیڈا رنگ نظرے
تیڈی اکھ ڈوں موہیں تلوار طرح تیڈے تل دا کھرا ڈھنگ نظرے
تیڈی ٹور کنہاں دا ساہ پیتے جیڑھا ٹکرے ساہ توں تنگ نظرے
ونگ عاطف اکھ تے کھڑ گئی ۽ میں نوٹاں بھالاں ونگ نظرے

جیندی خاطر ہتھیاں نال اپٹے اساں زندگی گال کھڑوتے
بے رُخیاں کرتے دُور کھڑے گیا غیر دے نال کھڑوتے
بھل سارے کیتے کرتے کون ساڈا ڈہدا حال کھڑوتے
ساکوں عاطف اچ معلوم تھیا ۽ بچہ نانگ دا پال کھڑوتے

اساں عقل مند تاں ڈھیر ہا سے سوچیں دی وا چھڑکھا گئی اے
نہے پیار دا کر اظہار سگے ہر روز دی ہا کھڑکھا گئی اے
ساڈے چہرے تھی تبدیل چگے حالات دی پھا کڑکھا گئی اے
اساں عاطف سک اچ مر گئے نہیں اونکوں فخر تے آکڑکھا گئی اے

تیڈا بچپن لاتھے اکھیاں وچ ڈٹھے منظر سارے نہیں بھلدے
 تیڈا ڈیکھٹا ڈیکھ تے لگ وچٹا ہتھ نال اشارے نہیں بھلدے
 تیڈے خواب خیال اقرار سمجھے لگ چھپ دے وارے نہیں بھلدے
 توں بھل گئیں رُل گئے عاطف کوں ساکوں یار پیارے نہیں بھلدے

دل آہدے دل دی مندے نہیں پیا حیلہ ہک کر گھندے نہیں
 سٹ دُنیا داری رسماں کوں کر اکھیاں کوں تر گھندے نہیں
 ساڈے سینے عاطف اٹھ دا دل جی گھندے نہیں مر گھندے نہیں
 جتھاں میں میں توں توں نہ ہووے کہیں اتجھی جاہ گھر گھندے نہیں

توں نکھڑیں تیڈے نکھڑا تے میڈا ساہ مہمان وی روندہ رہ
 دل روندہ اکھ دے نال ریہے اکھ نال ارمان وی روندہ رہ
 تیکوں کیا کیا گکٹ سٹواواں میں میڈا عقل دھیان وی روندہ رہ
 میڈا عاطف رُوٹا اینویں نہ بھوئیں نال اسمان وی روندہ رہ

بے رُخیاں موت توں گھٹ کائنی گئیں اتجھا رُجھ میڈو ڈیکھتاں سہی
 مہمان ہن لحظہ کھن عاطف نہیں تھیندا کجھ میڈو ڈیکھتاں سہی
 چا آیاں کاسہ اکھیاں دا کر آیاں جج میڈے ڈیکھتاں سہی
 اینویں لگدے ڈیوا زندگی دا ویسی بچھدا کجھ میڈو ڈیکھتاں سہی

تینڈی یاد نشانہ باز ہے پئی تھی مس پوے ساہ ول آندے
 اینویں اٹھدیں پہندیں تڑدی جاہ کئی پھس پوے ساہ ول آندے
 کہیں حیلے یاد دلا سے تے دل وِس پوے ساہ ول آندے
 تینڈے شہر دا عطف کئی وِسد کئی ڈس پوے ساہ ول آندے

توں پار گیا نیں اُروار بچن تینڈی یاد دی ڈسدی ڈس رہ گئی
 پھل سیک گئے پھل مَر جھا گئے ہن ہر ہاں تے کھیڈ دی تَس رہ گئی
 گائیں تجھیں سنگڑاں چھوڑ ڈتے نہ پیٹ دی رونق خس رہ گئی
 تینڈے با جھوں عطف وِسبے دا نہ سکھ رہ گئے نہ چس رہ گئی

ونگ تڑ پئی روون لگ گئی ہیں دل تڑدے ہن توں کھلدی ہنیں
 توں چتی چا چا کھلدی ہنیں پلو اٹھدے ہن توں کھلدی ہنیں
 تینڈے راہ تے کئی بے راہ تھی گئے راہ چھٹدے ہن توں کھلدی ہنیں
 ہک ونگ دی خاطر ہنچھ عطف ساہ گھٹدے ہن توں کھلدی ہنیں

اکھ جاتی ملیا میٹ تھیا ء اکھ اٹھریں ہی ایہ تھیوٹاں ہا
 ہانویں کھیڈ دی ونگاں نال ودی ونگ تڑی ہی ایہ تھیوٹاں ہا
 دل نکھتے ساہ وی نکھتا گئے سیک مگر پَس ہی ایہ تھیوٹاں ہا
 اسال عطف اینویں مرڑاں ہا جند چھٹنی ہی ایہ تھیوٹاں ہا

رکھ پیار دی عینک اکھیاں تے اکھ چار پھیر رکھیندے ہنیں
تیڈے راہ توں کنڈے چُٹن چُٹن تے پھل تازے کیر رکھیندے ہنیں
متاں بے ادبی کر بہوں عاطف تیڈا خیال وی ڈھیر رکھیندے ہنیں
تیڈے پیر تے نہ گئی پیر آوے اساں ڈیکھ کے پیر رکھیندے ہنیں

مہمان سمجھ اَس تس کیتم دل سر پھرا آ میڈو گئے
بے عذرے عذر روزانہ دے میڈا چھوڑ لیس کیا آ میڈو گئے
شالا لکھ نہ راہوس میں وانگوں تھیوے لوٹ سوا آ میڈو گئے
اینویں لگدے عاطف دل میڈا کہیں بے داہا آ میڈو گئے

ساڈے پیٹ کول کہیں دی نظر لگی نہ وسوں رہی نہ بھاگ ریہے
نہ ساوے لکھ تے کانہہ کانے نہ مکھن تے نہ ساگ ریہے
کو چھیڑواں دی ہن آندی نہیں نہ مال ریہے نہ جاگ ریہے
ساڈا پٹن وی عاطف روہی وانگوں کہیں ظالم دے ہتھ واگ ریہے

اساں سدھے سادے لوک ہسے ساڈی نیت سدھی ہر گالھ سدھی
توں وی ساڈی کار قطار اج آ کر گالھ گئی ساڈے نال سدھی
سدھی نیت دا پڑا پار ہوندے ساڈے پاسے سیں اکھ بھال سدھی
ساکوں عاطف ڈسدا کجھ کائنی تیڈی ڈسدی ہے درساں سدھی

تیڈا وقت ہے اساں وقت اچ نہیں تہوں تیڈی پوندی تک نہیں
اساں ہینڑیں تے مرجیوٹے نہیں ساڈا اچا شان تے نک نہیں
اساں ہر ہک جاہ بے آس تھیے تھیا کہیں جاہ پورا ٹک نہیں
اساں عاطف رہ ہوئے لوک ہسے توں سچ اہدیں کئی شک نہیں

ڈکھ ڈکھ ہوندن ڈکھ ہون پئے ڈکھ بھاندے ہن ڈکھ ڈے گیا کر
سٹ ویندے ہر کئی راہیں رستیں ڈکھ راہندے ہن ڈکھ ڈے گیا کر
میڈا ڈکھ سکھ حال ونڈا کیتے ڈکھ بہندے ہن ڈکھ ڈے گیا کر
جڈاں عاطف ڈکھ حد پار کرن سکھ آندے ہن ڈکھ ڈے گیا کر

تیڈے پیار دے وچ پل پل ساکوں بگھ ملدی رہی تہیں ملدی رہی
کہیں ویلے درتوں دھکے ڈھائے کڈی جھنڈکاں دی ڈس ملدی رہی
ساڈیاں چیکاں دھاڑاں سڈا رہیں خوش تھیندا رہیں جس ملدی رہی
تیڈی عاطف دیدوی نہیں غولی ساکوں زندگی دی کس ملدی رہی

ڈینھ ڈینھ ہوندے میں من گھنداں کل یار کمال دا ڈینھ ہا
وڈا ظالم ڈینھ ہا مار گھتس میکوں لگدے سال دا ڈینھ ہا
میڈی روندیں کھاندیں گزری ہے مخصوص زوال دا ڈینھ ہا
تیڈا عاطف چیتہ ٹھیک تاں ہے اہدیں عید شوال دا ڈینھ ہا

دل مونجھا ہے دلدار دچٹن اچ دل اہدے تیکوں مل ڈیکھوں
اساں اپنی اکھ اچ ہنجھ ڈیکھوں ول تیڈے مونہہ تے کھل ڈیکھوں
گئی سمجھ نی آندی کیا ڈیکھوں تیڈیاں اکھیاں ہونٹ یا تل ڈیکھوں
ہک بانہہ چوں عاطف ونگ کڈھ ڈے اساں ونگ ڈیکھوں تیڈا دل ڈیکھوں

دل آگئے موسم بارش دا رل مل تے دھاوٹ یاد آگئے
یاد آگئے ڈر او تلکٹن دا باہیں باہیں وچ پاوٹ یاد آگئے
تیڈیاں سوہٹیاں زلفاں چہرے توں میڈے یار ہٹاوٹ یاد آگئے
تہوں عاطف اکھ توں مینہہ لہہ پئے میکوں پچھلا ساوٹ یاد آگئے

تیکوں چھوڑ کے موت کوں سپڈ ماریے ہر خوف تے ڈر کوں بھل گئے ہئیں
بھل گئے ہئیں کیتے وعدیاں کوں ہر سوچ فکر کوں بھل گئے ہئیں
سُخ تھیوے تھیوے پئی تھیوے اساں وسدے گھر کوں بھل گئے ہئیں
تیڈا عاطف شہرتاں ہی گالھ ۽ تیڈے حاتمی در کوں بھل گئے ہئیں

تیڈے دل دی تھوک دکان دیوچ شے مہنگی سستی ڈیکھ گھدی
اکھ وس پئی وسدے ویلے وچ تیڈے دل دی سستی ڈیکھ گھدی
تیڈے اوروں پوروں ٹر پھر کے تیڈی عاطف مستی ڈیکھ گھدی
تیڈی اکھ دے آتشی شیشے وچ اساں اپنی ہستی ڈیکھ گھدی

ساکوں خلق دے نال خرید گھدی اخلاق ونڈیسیں ول آسوں
اساں ہنیں محتاج محبت دے ساڈا روح ونڈیسیں ول آسوں
گجھ سُن گھنسیں سُنوا گھنسیں گجھ یاد ڈیویسیں ول آسوں
ساکوں عاطف اپٹے نال سمجھ دل نال سڈیسیں ول آسوں

دَر خان دا چھدا نہیں میں توں توڑیں تھیندا ظلم جفاوی ہے
توڑیں میڈی آس دا قاتل ہے اوندی میڈے دل اچ جاوی ہے
توڑیں عاطف روز گھیندا ہاں دل کردا شکر ادا وی ہے
تیڈی نظر اچ خان دا دیرا ہے میڈی نظر اچ مقتل گاہ وی ہے

اساں لوک بازاری یار نئے نہ وتھ ڈیسوں نہ ڈھل ڈیسوں
جیڑھا بھل ویسی اونکوں بھل ویسوں رکھ آپٹے ہاں تے سل ڈیسوں
ساڈا و پیار دی جیڑھا دید پیسی اونکوں عمراں بھر دی کھل ڈیسوں
اساں عاطف لوک اصول دے ہنیں جیڑھا دل ڈیسی اونکوں دل ڈیسوں

بجھ اُبھرا تیڈے آون دی رکھی رہ گئے بھال نماشاں تیں
ساڈا پل پل گزریے سولاں تے ریہا محشر نال نماشاں تیں
تیڈے کیتے ڈینھ ہاڈینھ وانگوں میڈے کیتے سال نماشاں تیں
تیڈی یاد اچ عاطف رول ڈتے ہنجھ ہیرے لعل نماشاں تیں

جیکوں ڈیکھ کے خوشیاں بچ پون اساں اوجھے ہئیں بد بختے ہئیں
کوئی خوبی صفت سٹہپ کانتی ہوں کو جھے ہئیں بد بختے ہئیں
ساڈی عاطف ذات ہے میلی جہیں بے سو جھے ہئیں بد بختے ہئیں
کہیں پال یتیم دے چولے دے اساں پو جھے ہئیں بد بختے ہئیں

اساں ساواں دی کیا تا ت رکھوں کیا سوہٹے خواب ولا ڈیکھوں
ہر پاسوں مونجھ دا منظر ہے سکھ تھیندے لوٹ سوا ڈیکھوں
کئی سنگتی ساتھی ڈسدا نہیں جیکوں دل دا حال سٹا ڈیکھوں
بن خان دے عاطف نہیں ٹھہندی اساں ساواں دی چس چاڈیکھوں

تیڈا پل پل نقش ء اکھیاں تے پرجوش نظارے یاد ان
وچ بہہ تے بھری محفل دے خاموش اشارے یاد ان
اینویں کھڑکھڑ بھونیس تے بہہ ونجٹا میکوں فجر دے تارے یاد ان
تیڈی یاد دے عاطف سٹ سگدیں میکوں یار سپارے یاد ان

میڈا مرٹ توں کئی انکاروی نہیں جے تیڈی یاد اچ موت آوے
موت آوے تیڈے قدمیں وچ یا مونجھ مراد اچ موت آوے
میڈا مرٹ دے بعد وی ناں ہووے کئی حد بُنیاد اچ موت آوے
تیڈے عاطف پہلے پیر چمبوں تر بہہ لہوے بعد اچ موت آوے

تیڈی یادِ وِلاکا ڈیندی ہے ڈُکھ ویندن گھیر روزانہ
 کھی حال کنوں بے حال وینداں ہر شام سویر روزانہ
 ایں پیاسی اکھ دی پہلی چوں رت پھنداں کیر روزانہ
 تیڈی عاطف نیک ہے تیں گالہوں نہیں ٹکدے پیر روزانہ

اوندا ہتھ ہا ہتھ اسمان تے ہا اوندی ٹیک تے کڈدے رہ گئے ہئیں
 اوندیاں اکھیاں مئے دے پیالے ہن اسان ڈکھ کے لڈدے رہ گئے ہئیں
 گئی عاطف ڈکھ کے کھلدا رہ اسان ڈھیر کول پڈدے رہ گئے ہئیں
 ہتھ چھوڑی خاک توں تھی ہولے اسان بھوئیں تے اڈدے رہ گئے ہئیں

میڈے دل اے شش پنج ہر ویلے میکوں پل پل وہم گمان ڈتی
 کوئی سُدھ کائنی بے سُدھ ہاں میں کیا نفع کیا نقصان ڈتی
 میں جان توں پیارا سمجھیا ہے جیڑھا ڈکھ سکھ کر کے دان ڈتی
 نہیں اچ تیں عاطف سمجھ سگیا بدنام کیتی یا شان ڈتی

تیڈی تک نی پوندی ساڈے تے کیہاں اپڈا ماٹ فلک آ گئی
 نہیں ملدا پہلے وانگوں توں ڈس خیرتاں ہے گئی ڈک آ گئی
 پریشان نظر دیں ہر ویلے گئی اتجھاں جگ تے زک آ گئی
 ودا بھل دیں گزرے ویلے کول کیا دل اچ عاطف شک آ گئی

اینویں ٹردے پھر دے آگئے نہیں ساکوں بھاگئے بھاٹ اتھائیں راہسوں
 تیڈا مال چریسوں ول آسوں ول کڈھسوں وان اتھائیں راہسوں
 کپ کا نباں ٹوکرے پدھسوں پئے اسان رول سُجائ اتھائیں راہسوں
 اگوں عاطف تیڈی مرضی ہے توں جاٹ نہ جاٹ اتھائیں راہسوں

ساڈا پیار ہا خالص ڈدھ وانگوں الزام ہزاراں تھے پگئے
 اسان سچ دے مڑ کے خاص ہاسے اسان حد حد دوتوں ٹے پگئے
 ساکوں آپٹے اوپرے جھٹکلیا ہے اسان ظالم دے ہتھ جھپے پگئے
 ساڈے عاطف تیڈے شہر دیونج سچ کھسیے گئے ہتھ کیسے پگئے

اسان سبک اچ سکدے رہ گئے نہیں ساڈے نال عذاب اتھائیں رہ گئے
 بھانویں عید یا ڈینھ ہاڈ انہویں داڈ کھ عزت ماب اتھائیں رہ گئے
 سکھ بھل کے جھاتی نہ پاتی ہر حال حساب اتھائیں رہ گئے
 ساڈی زندگی موت دے ہتھ آگئی ساڈے عاطف خواب اتھائیں رہ گئے

تیڈے پیار کھائیں نہ ہلٹ ڈتا اسان بن رساں دے پدھے نہیں
 لاوارث ہال یتیم آنگوں اینویں لگدے تیکوں لدھے نہیں
 تیڈو ٹر ٹر ڈیدھے رہ گئے نہیں تیڈی یاد اچ لگدے ادھے نہیں
 ساڈا عاطف توں اندازہ لا اسان گھٹے نہیں یا ودھے نہیں

نہ دڑ کے ڈے اکھ وس پوسی پر پر تھسی چھل مچ ویسی
ساڈے صبر دا اندر وی رو ڈیسی لگ چار پھیرے سچ ویسی
تیڈی کھل اے رونق زندگی دی توں کھل پوکھلدا سچ ویسی
تیڈے ہوندریں عطف رونواں میں توہین تیڈی کیا سچ ویسی

اساں چمدوں ڈکھ دے واقف ہئیں ہر پل ظلمات دے ہتھیں ہئیں
ڈیہنھ سارا لنگھدے سولی تے ول محشر رات دے ہتھیں ہئیں
بدبختی رہ گئی بگل عطف لاوارث ذات دے ہتھیں ہئیں
نبھی ساری زندگی مونجھ دیوچ رہ گئے سکرات دے ہتھیں ہئیں

چھوٹا ویلہ یاد اے ہر ویلے اوہے گا لہیں گپاں ہاں تے ہن
اندھی اندھا کھیڈاں یاد کھڑے اونویں لگاں چھپاں ہاں تے ہن
ہک پئے کوں مارٹا نقلان تے ہک پئے دیاں تھپاں ہاں تے ہن
بھانویں ٹرٹ دے قابل نہیں پر ٹوراں ٹپاں ہاں تے ہن

اساں چاڈے ہئیں گجھ تھی سگدے ساڈا سچ کم ذات دی اکھ اچ ہے
توں کہیں دی گالھ تے غنولیں نہ آونج کائنات دی اکھ ہے
ساڈا کچا کوٹھا یاد رکھیں پل پل برسات دی اکھ اچ ہے
تن عطف وہم دی ضد اچ ہے ساہ نت سکرات دی اکھ اچ ہے

تیڈا ہتھ ہا ہتھ کائنات تے ہا ہتھ چئی کائنات دے ہتھ آگئے
 بگل پئے گئے مرٹے ہی طرانویں یکدم صدمات تے ہتھ آگئے
 ساڈی ذات اوقات تباہ تھی گئی اسماں سولاں وات دے ہتھ آگئے
 اسماں عاطف سچے لوک ہاسے کہیں کوڑی ذات دے ہتھ آگئے

اسماں خوش ہمیں تیڈی قید دیوچ تیڈے درتے روز پلتھ ہے پئی
 اوندی ذات دا حمد ہے گھر دیوچ بھانویں پاٹ ہے پئی بھانویں پتھ ہے پئی
 تیکوں اینویں یا ر محسوس کرائے نہ گئی شکوہ نہ ستھ ہے پئی
 تیڈے ہتھ اچ عاطف ڈور ہے پئی ساڈے نک اچ ظلمی نتھ ہے پئی

متاں سمجھیں عشق گئی سوکھا ہے وچ عشق دے رُلٹاں پوندے
 جڈاں عشق از میندے عاشقاں کول ول گھر کول جھلٹاں پوندے
 کڈی ہال کہاوٹے پوندے ہن کڈی بھاہ کول جھلٹاں پوندے
 جڈاں عاطف عشق سونہاں تھیندے کائنات توں جُلٹاں پوندے

میڈا پیر ضمیر سلامت ہے ہنجھ ول کیراں تاں مر پوواں
 سچ کوڑ دی پرکھ ضروری ہے کراں میں دیراں تاں مر پوواں
 کہیں عاطف ظالم جابر توں منگاں میں خیراں تاں مر پوواں
 کہیں رشتے دار دی دولت تے میں ہتھ پھیراں تاں مر پوواں

ہک وقت ہا وقت عروج تے ہا ول آگئے وقت دے پھیر تے
ساڈی تک اسمان تے پوندی ہی ہن ڈیکھ تے ڈیہدے غیر تے
ساڈے راہ تے تیڈا نت کھڑنا کھڑاں یاد ء ہا ہروں پر تے
تیڈا عطف ہتھ دا ہلٹاں ہا آگئے ہنیں جگ دے پیر تے

میڈے یار کوں جڈاں جنیں ڈٹھا بندہ عقل شعور کوں بھل ویسی
اوندیاں اکھیاں لب رُخسار ڈٹھے ول نیڑے دُور کوں بھل ویسی
چھڑ پوسی نویں بحث ولاکئی دل کوہ طور کوں بھل ویسی
میکوں پک ء عطف آدھا ہاں جیڑھا ڈیکھسی حور کوں بھل ویسی

مُد گزری گالھ ہے سالیں دی جتھاں آپ ہاہائی اسان ہلے نہیں
اونویں بگھرتس ہے اونویں یاداں ہن بھانویں کجھ وی ہی تھئے ڈھلے نہیں
نہ کہیں پچھے نہ کہیں آلوائے کوئی ملا نہیں اسان ملے نہیں
تیں آکھیا عطف کیوں کھلدیں اوں ڈینھ دے اہ تیں کھلے نہیں

جیکوں ڈیکھ کے ہرگئی نحش آکھے اسان او جھے ہنیں بد بختے ہنیں
ہنیں عطف قابل نفرت دے اسان کو جھے ہنیں بد بختے ہنیں
جیندی گالھ تے ہال وی کھلدے ہن بے سو جھے ہنیں بد بختے ہنیں
کہیں وقت دے مارے چولے دے اسان پو جھے ہنیں بد بختے ہنیں

منہ منگیاں خوشیاں رب ڈیوی گئی حال حوال نہ ملا کر
کوئی حرج نہیں رستے کھاڑے تے کہیں درد رسال نہ ملا کر
لمبی چوڑی کالھ دے عادی نہیں سٹ ٹوکویں کالھ نہ ملا کر
ڈینھ عمید دے عاطف مل پیا کر وت پورا سال نہ ملا کر

اساں ججھے ہنیں بس ٹھیک ہسے فکرات دا گلہ کیوں ڈیندیں
اساں کہیں دے گئی ذمہ دارتاں نہیں کائنات دا گلہ کیوں ڈیندیں
اکھ وس پئی ء مجبوری توں برسات دا گلہ کیوں ڈیندیں
تیڈی عاطف شاہی وسدی رہے اوقات دا گلہ کیوں ڈیندیں

اساں کملے بھولے ڈھولے ہنیں گل پے گئی آس اُمنگ تیڈی
نہیں واقف لاہیاں چاڑھیاں دے سک جڑ جڑ مارے ڈنگ تیڈی
ڈینھ رات عذاباں وات ہسے کھڑ گئی اے یاد سنگ تیڈی
اونویں عاطف ساوارنگ بھاندی ول بھا گئی ساوی ونگ تیڈی

بھانویں غربت ساکوں پھیمہ ماریے ول ڈیکھ ضمیر نئے وپچیا
گھن پیار دا قداسمان تے پگئے آغاز اخیر نئے وپچیا
گانیں مجھیں تروکڑ پکریاں ہن اینویں ڈتے کھیر نئے وپچیا
بھانویں عاطف ڈکھ دریا ڈٹھے اساں صبر سریر نئے وپچیا

وڈا عرصہ تھی گئے سک دیوچ سک ثابت زندگی گھٹ پئی اے
سک میڈے بگل انج ہتھ پاتے دل کھس تے روہ دوچھٹ پئی اے
بلاخر عاطف پچ پئی اے ساڈے سیت کون لگدی پٹ پئی اے
جڈاں کھٹ تے سمن داویلا آئے سیروا کھڑا گئے باہیں ٹرٹ پئی اے

اساں بھلن دے ترلے پہوں کیتے پر ویلے اوہے بھلدے نہیں
کٹھے مال چراوٹ پیٹ دیوچ وت چٹنے گوہے بھلدے نہیں
پک پئے پیراں چوں عاطف کنڈے کڈھٹے تھوہے بھلدے نہیں
اساں اپنے گھر کون بھل گئے ہنیں تیڈے گھر دے بوہے بھلدے نہیں

دل اہدے دُنیا چھٹی ماروں اساں اپنے آپ کون ڈھنڈ ڈیکھوں
اوندے دل انج وڑکے ونج ڈیکھوں کئی جاہ ڈیکھوں کئی چنڈ ڈیکھوں
ودا ہر کئی پاند نپندا ہے اساں اپنے آپ دا منڈھ ڈیکھوں
اوندے پیاردا عاطف ذکر کروں ڈوں چار ڈیہاڑے پھنڈ ڈیکھوں

اساں بھلن دے ترلے پہوں کیتے تیڈا دل ول بوہا یاد آندے
کہیں ویلے دل توں لہندا نہیں تیڈا رُسٹن بے ڈوہا یاد آندے
تیڈا پیار تے گالہیں لاڈ سھے کلہا ٹرٹن بے روہا یاد آندے
جتھاں عاطف راہندے روز ہاسے او چوک تے تروہا یاد آندے